

1974-75
(Pietro Pietra)

50°

Buna sira, cari siuri,
buna sira, car masnà.
Suma chì pr'in para d'uri,
chì d'an pè e chì setà.

E l'è nenta sul da in ani
ch'j s'ancontru i noster pas:
a l'è 'n mac da sinquont'ani,
noi chi 'nsûma e voi da bas.

E parlûma cmè tûc j ani
d'el facendi ch'j è 'nt el mond:
robi beli o robi gramì,
d'an prinsipi fina 'n fond.

Dop u scandalo 'nt el posti
j ispetur j'hon cuntrulà
bûsti, lêtri e po 'l risposti
s'j eru persi per la strà;

e j'hon vist che cù ch'j scrìvu
ai parènt o ai furastè
per visèi che lur j rivu,
j fon pi prèstu andè a pè.

E parlûma d'u teàter,
el Marini, 'nt i giardèn:
a trèl zû, doi e doi quater,
j'hon faç prèstu cmè j lachèn.

Dès j'hon faç in tafanàri
con ciment, causèn-na e mòn,
ma 'l fùnsion-na mai s'afàri:
a l'è propi 'n cardansòni.

Con l'aument a d'la bensina
us sa propi pû cmè fè:
l'è mej piè d'la naftalina,
trèj la machina e spiciè.

E la machina la custa:
j'hon faç l'isula 'n sità;
dès l'è pen 'd divieti 'd susta
e j son tûç bèj e panà.

E j ston frêsch cùi che 'n butèja
j travàju per mangè:
i client is na von vèja
con la machina a crumpè.

Ma u j'è i pulman, u j n'è mila
an sità, e sù e zû;
gli atrì auto i fon la fila
perchè 'n centro i pasu pû.

U j'è i pulman da per tût,
co u temp bel e co u temp brût.
Però, dicia chî tra noi,
uj n'è tonç, ma j son semp vòj.

Con la stofa l'è 'na gron-na:
is lamèntu i cumerciònt
che 'na pèssa 'd tèjla o 'd lon-na
la va avonti fina ai Sont.

E j na vendu 'n mac 'na spana
perchè 'l doni d'isti di
con 'n ciantim ad "pura lana"
j fon sorti trèj vistì.

La quistiòn ad la munèida
l'è 'na gron-na d'asidènt:
jên 'l pò jèssi vistì 'd sèjda,
ma 'n pò 'd rest ji l'an don nent.

J Italiòn s'ja son ciapàji
an Germania, col balòn,
e j'hon pers camisa e bràji
tûç ansèma, i balurdòn;

poi 'na pròva e n'atra pròva,
a distònsa 'd pochi mèis
u j'è mnì 'na moda nova:
u bsò fè 'l calcio ulandèis.

Im mustràvu, chî 'n cà mèja,
i mè vèg, tonç ani fa,
che u travàj a l'è fadèja
e j m'hon diç a noi masnà:

“Travajè, sednò j sòuti!”
A còntàvu fina a doi,
dès i bitu 'l scoli òuti,
ùj n'è pû d'asu cmè noi.

Dès i stûdiu la manèra
d'adventè tûç prufesùr,
j don la laurea a la stirèra,
ai savatèn, ai miradùr!

Ch'l'aba nent d'andè finì
che poi dop us pòssa di:
“J'uma tònica laureà,
ma j son tûç disocupà!”.

D'robi grami uj n'è 'ncur tonti
da parlè, mè cara gent:
bombi, stragi, asdùt al bònchi,
rubarissi, rapiment;

E uardònda chî 'ns la tèra,
a drìcia, a snìstra, an òut e 'n bàs,
tropa gent j fon la guera
e j trascùru trop la pas.

Ma sperùma che 'l Mesìa
ch'el purtèisa finalmènt
la cuncordia, l'alegria
e tonta pas a tût la gent.

J'ho finì la puisìa,
son cuntènt s'a v'è piasija.
A cmensùma 'nt in mumènt.
Dùma: bon divertiment!